REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 12. decembar 2019. godine
Br. ref.:RK 1477/19

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI60/18

Podnosilac

Limak Kosovo International Airport J. S. C. "Adem Jashari"

Ocena ustavnosti presude Vrhovnog suda Kosova
Rev. br. 223/2017 od 27. dec embra 2017. godine

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Bekim Sejdiu, sudija
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija
Gresa Caka-Nimani, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sudija i
Nexhmi Rexhepi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podnelo Akcionarsko društvo Limak Kosovo International Airport "Adem Jashari"(u daljem tekstu: podnosilac zahteva), sa sedištem u selu Vrelo, opština Lipljan, koje po punomoćju zastupaju Fazli Gjonbalaj i Leonora Fejzullahu.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava presudu Vrhovnog suda Kosova (u daljem tekstu: Vrhovni sud), Rev. br. 223/2017 od 27. decembra 2017. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporene odluke, kojom su navodno povređena prava podnosioca zahteva zagarantovana članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], članom 32. [Pravo na pravno sredstvo] i članom 46. [Zaštita imovine] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav) i članom 6. (Pravo na pravično suđenje) i članom 1. Protokola br. 1 Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda (u daljem tekstu: EKLJP).

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na stavu 4 člana 21. [Opšta načela] i stavu 7 člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, članovima 22. [Procesuiranje podnesaka] i 47. [Individualni zahtevi] Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 32 [Podnošenje podnesaka i odgovora] Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

5. Dana 31. maja 2018. godine, Sud je na administrativnoj sednici usvojio izmene i dopune Poslovnika, koji je objavljen u Službenom listu Republike Kosovo dana 21. juna 2018. godine i stupio na snagu 15 (petnaest) dana nakon njegovog objavljivanja. Shodno tome, Sud se prilikom razmatranja zahteva poziva na pravne odredbe novog Poslovnika na snazi.

Postupak pred Ustavnim sudom

6. Dana 20. aprila 2018. godine, podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).

7. Dana 26. aprila 2018. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Ivana Čukalovića za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Altay Suroy (predsedavajući), Snezhana Botusharova i Bekim Sejdiu (članovi).

8. Dana 14. maja 2018. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva i poslao kopiju zahteva Vrhovnom sudu.

9. Dana 16. juna 2018. godine, okončan je mandat sudijama Snezhani Botusharovoj i Almiru Rodriguesu. Dana 26. juna 2018. godine, okončan je mandat sudijama Altayu Suroyu i Ivanu Čukaloviću.

10. Dana 9. avgusta 2018. godine, predsednik Republike Kosovo je imenovao nove sudije Bajrama Ljatifija, Safeta Hoxhu, Radomira Labana, Remziju Istrefi-Peci i Nexhmija Rexhepija.

11. Dana 22. avgusta 2018. godine, predsednica Suda je donela odluku o zameni sudije izvestioca, pri čemu je umesto sudije Ivana Čukalovića za sudiju izvestioca imenovan sudija Bekim Sejdiu.

12. Dana 23. avgusta 2018. godine, u skladu sa pravilom 40.1 Poslovnika, predsednica Suda je naložila spajanje zahteva KI36/18, KI 60/18, KI 65/18, KI 80/18, KI 81/18, KI 82/18, KI 109/18, KI 122/18, KI 123/18 i KI 124/18. Za sudiju izvestioca u svim slučajevima imenovan je sudija Bekim Sejdiu.

13. Dana 11. septembra 2018. godine, predsednica Suda je imenovala novo Veće za razmatranje za sve spojene zahteve, sastavljeno od sudija: Arta Rama-Hajrizi (predsedavajuća), Gresa Caka-Nimani i Radomir Laban (članovi).

14. Dana 12. septembra 2018. godine, Sud je obavestio podnosioca zahteva i Vrhovni sud o spajanju zahteva KI36/18, KI 60/18, KI 65/18, KI 80/18, KI 81/18, KI 82/18, KI 109/18, KI 122/18, KI 123/18 i KI 124/18.

15. Dana 14. septembra 2018. godine, Sud je obavestio Osnovni sud u Prištini o registraciji i spajanju slučajeva i tražio od njih da dostave Sudu povratnice u vezi sa predmetima: KI36/18, KI81/18, KI82/18 i KI124/18.

16. Dana 1. oktobra 2018. godine, Osnovni sud u Prištini je dostavio Sudu tražene povratnice.

17. Dana 17. oktobra 2018. godine, podnosilac zahteva je dostavio Sudu dopis u kojem je tražio da se zahtev pod br. KI109/18 razmatra odvojeno od zahteva pod br. KI36/18 i naveo da slučajevi nisu iste prirode.

18. Dana 5. aprila 2019. godine, Sud je razmotrio i usvojio zahtev podnosioca u vezi sa razdvajanjem zahteva KI109/18 od zahteva pod brojem KI36/18. Takođe, Sud je u skladu sa pravilom 40 (3) Poslovnika odlučio da se zahtevi KI36/18, KI60/18, KI65/18, KI80/18, KI81/18, KI82/18, KI109/18, KI122/18, KI123/18 i KI124/18 razmatraju zasebno, sa istim sudijom izvestiocem i Većem za razmatranje.

19. Dana 11. aprila 2019. godine, Sud je obavestio podnosioca zahteva i Vrhovni sud o razdvajanju zahteva KI36/18, KI 60/18, KI 65/18, KI 80/18, KI 81/18, KI 82/18, KI 109/18, KI 122/18, KI 123/18 i KI 124/18.

20. Dana 12. aprila 2019. godine, podnosilac zahteva je podneo Sudu jedan podnesak sa naslovom *„Podnesak u vezi sa predmetima koji su registrovani pred Ustavnim Sudom, i posebno u vezi predmeta koji je registrovan pred Ustavnim Sudom sa brojem 132/18“*, u kojem je on, u suštini, ponovio navode koje je već ranije izneo.

21. Dana 16. maja 2019. godine, podnosilac zahteva je dostavio Sudu podnesak naslovljen *"Podnesak u vezi sa predmetima registrovanim u Ustavnom sudu"*, u kojem je ponovio navode koje je iznosio i ranije.

22. Dana 6. novembra 2019. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno je preporučilo sudu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica slučaja

23. Dana 12. avgusta 2010. godine, Vlada Republike Kosovo i podnosilac zahteva su potpisali Sporazum o javno-privatnom partnerstvu (u daljem tekstu: SJPP). Pre Sporazuma o JPP-u, Aerodrom u Prištini se zvao Međunarodni aerodrom u Prištini "Adem Jashari" (u daljem tekstu: MAP). Na osnovu Sporazuma o JPP-u, podnosilac zahteva je preuzeo obavezu da zadrži radnike na poslu još 3 (tri) godine.

24. Na osnovu spisa predmeta proizilazi da je N.O. (u daljem tekstu: radnica) bila zaposlena kod MAP-a u periodu od 1. avgusta 2000. do 3. aprila 2014. godine.

25. Nakon potpisivanja SJPP-a, radnica je bila u redovnom radnom odnosu kod podnosioca zahteva u periodu od 4. aprila 2011. do 3. aprila 2014. godine. Dana 3. marta 2014. godine, odnosno 30 (trideset) dana pre isteka ugovora, podnosilac zahteva je obavestio radnicu da joj se nakon isteka postojećeg ugovora neće ponuditi novi ugovor o radu, uz obrazloženje da se ugovor ne produžava u skladu sa *"[...] politikama Odbora direktora o budućem planiranju ljudskih resursa"*.

26. Dana 13. marta 2014. godine, radnica je izjavila žalbu podnosiocu zahteva (poslodavcu) koja se odnosila na obaveštenje o neproduženju ugovora o radu, tražeći da se isto poništi.

27. Dana 23. aprila 2014. godine, podnosilac zahteva je odbio, kao neosnovanu, žalbu radnice.

28. Na osnovu spisa predmeta, primećuje se da je 27. marta 2014. godine, Izvršni organ Inspektorata rada Kosova, odlukom Vn. 45/2014, naložio podnosiocu zahteva da *"primeni odredbe članova 49, 53. i 71. Zakona o radu br. 03/L-212"*.

29. Neodređenog datuma, radnica je podnela tužbeni zahtev Osnovnom sudu u Prištini-ogranak u Lipljanu (u daljem tekstu: Osnovni sud), u kojem je tražila da se poništi obaveštenje od 3. marta 2014. godine koje je izdao podnosilac zahteva i da se podnosilac zahteva obaveže da vrati radnicu na posao sa svim pravima i obavezama i uz naknadu štete.

30. Dana 6. maja 2015. godine, Osnovni sud je presudom C. br. 216/2014 usvojio tužbeni zahtev radnice kao osnovan, a podnosioca zahteva (odnosno poslodavca) obavezao (i) da vrati radnicu na posao, (ii) da isplati radnici pripadajući iznos na ime materijalne štete, (iii) da isplati radnici iznos zarada za period od 4. aprila 2014. do 24. aprila 2015. godine, i (iv) da pokrije troškove parničnog postupka.

31. Osnovni sud je obrazložio da je radnica radila neprekidno 10 (deset) godina kod podnosioca zahteva i njegovog prethodnika, Međunarodnog aerodroma "Adem Jashari". Osnovni sud je dalje utvrdio da je *"na osnovu člana 10.5 Zakona o radu, sud došao do zaključka da se radni odnos na određeno vreme tužiteljke kod tuženog smatra radni odnos na neprekidno vreme, stoga sud*

smatra da ovom situacijom tuženi, da bi raskinuo ugovor o radu tužiteljki, bio je obavezan da sprovodi interne postupke za prekid radnog odnosa, postupak koji se nije sproveo kod tuženog, nego je tužiteljka samo bila obaveštena jednim obaveštenjem o ne obnavljanju ugovora o radu".

32. Podnosilac zahteva je izjavio žalbu Apelacionom sudu Kosova (u daljem tekstu: Apelacioni sud) protiv presude (C. br. 216/2014) Osnovnog suda, navodeći bitne povrede odredaba postupka, pogrešno utvrđeno činjenično stanje i pogrešnu primenu materijalnog prava.

33. Dana 13. jula 2017. godine, Apelacioni sud je presudom CA. br. 3630/2015, odbio, kao neosnovanu, žalbu podnosioca zahteva i potvrdio presudu Osnovnog suda (C. br. 216/2014), smatrajući da je ista pravilna i zakonita. Apelacioni sud je obrazložio da je prvostepeni sud naveo konkretne razloge za odlučne činjenice i pružio potrebna objašnjenja za takvu odluku na osnovu relevantnih zakonskih odredaba.

34. Neodređenog datuma, podnosilac zahteva je podneo reviziju Vrhovnom sudu protiv presude Osnovnog suda i presude Apelacionog suda Kosova, navodeći bitne povrede odredaba postupka i pogrešnu primenu materijalnog prava.

35. Dana 27. decembra 2017. godine, Vrhovni sud je presudom Rev. br. 223/2017, odbio, kao neosnovanu, reviziju podnosioca zahteva, ceneći da su pobijane odluke pravilne i obrazlažući da je dato dovoljno razloga o činjenicama koje su relevantne za pravilno presuđivanje u ovoj stvari.

36. U presudi Vrhovnog suda je, između ostalog, navedeno da se *"[...] odbija navod u reviziji da od trenutka potpisivanja sporazuma između Vlade Kosova i tuženog, tužiteljka nema više od tri godine radnog iskustva. Ova činjenica je bez uticaja, dok je važno da tužiteljka na istom radnom mestu radi više od 10 godina i da se njen ugovor o radu smatra, u smislu člana 10.5 Zakona o radu, kao ugovor za jedan neograničeni vremenski period, tako da je istoj bilo moguće da se prekine radni odnos samo pod uslovima predviđenim članom 70 navedenog zakona a nikako na osnovu člana 67.1 i 3 ovog zakona, gde se kaže da se: Ugovor o radu prema sili zakona se prekida nakon isteka vremena trajanja ugovora. U konkretnom slučaju, obaveštenjem, onako kako je postupio tuženi, nije bilo moguće da se tužiteljki ne produži ugovor o radu kada se zakonski njen ugovor o radu smatra kao ugovor na neodređeni vremenski period".*

Navodi podnosioca zahteva

37. Sud podseća da podnosilac zahteva navodi da su osporenom odlukom povređena njegova prava zagarantovana članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], članom 32. [Pravo na pravno sredstvo] i članom 46. [Zaštita imovine] Ustava i članom 6. (Pravo na pravično suđenje) i članom 1. Protokola br. 1 Konvencije.

38. Podnosilac zahteva navodi da Vrhovni sud nije pružio dovoljno obrazloženje u svojoj odluci. U vezi sa ovom tvrdnjom, podnosilac navodi: *"presuda Vrhovnog suda nema dovoljnog obrazloženja a pogotovu u vezi sa suštinskim*

povredama odredaba parničnog postupka (erores in procedanto) Zakona o parničnom postupku".

39. Podnosilac zahteva navodi da je Vrhovni sud u svojoj presudi pogrešno primenio materijalno pravo "*erores in judicando*" i da je pogrešno protumačio član 10.5 Zakona o radu br. 03/L-212 i SJPP. Prema navodima podnosioca zahteva ovaj član se ne može primeniti na kompaniju Limak jer zaposleni nije imao 10 (deset) godina neprekidnog rada kod podnosioca.

40. S tim u vezi, podnosilac zahteva navodi da je Vrhovni sud morao da uzme u obzir član 9.18 SJPP-a, prema kome podnosilac zahteva preuzima obavezu da zadrži radnike na poslu u roku od 3 (tri) godine.

41. Podnosilac zahteva takođe citira presudu KI138/15 Ustavnog suda i navodi: *"primena materijalnog prava koja bi mogla da bude činjenica, je odlučujuća za donošenje presude tog suda, ali da Vrhovni sud uopšte nije razmotrio ovu stvar, samo je ustanovio da su sudovi nižih instanci na pravičan način primenili odredbe materijalnog prava".*

42. Kao rezultat toga, podnosilac tvrdi da Vrhovni sud nije dovoljno obrazložio svoju presudu i da se nije bavio pitanjima koja su pokrenuta presudama nižestepenih sudova.

43. Podnosilac zahteva traži od Suda da ukine presudu Vrhovnog suda i da se predmet vrati na ponovno suđenje.

Relevantne zakonske odredbe

Zakon br. 03/L-212 o radu

Član 10.
[Ugovor o radu]

1. Ugovor o radu zaključuje se u pisanoj formi i potpisuju ga poslodavac i zaposleni.

2. Ugovor o radu može se zaključiti:

2.1. na eodređeno vreme;

2.2. na određeno vreme; i

2.3. na posebne poslove i zadatke.

3. Ugovor o radu koji ne sadrži nikakve detalje za njegovo trajanja treba smatrati kao ugovor na neodređeno vreme.

4. Ugovor za određeno vreme ne može se zaključiti za jedan period duže od deset (10) godina.

5. Ugovor za jedan određeni period koja se zasniva na jasan način ili

samorazumljiv za jedan period dužeg od deset (10) godine, zaposlenja smatra se kao ugovor za neodređeno vreme.

Član 67.
[Prestanak ugovora o radu prema važećem zakonu]

1. Ugovor za rad prema zakona na snagu se prekida:
[...]
1.3. istekom vreme trajanja ugovora;

Član 70.
[Prestanak ugovora o radu od strane poslodavca]

1. Poslodavac može raskinuti ugovor o radu zaposlenom uz jedno vremensko upozorenje, kada:
1.1. takva suspenzija je opravdana iz ekonomskih tehničkih ili organizacijskih razloga ili kada;
1.2. zaposleni nije više sposoban obavljati radne dužnosti;
1.3. poslodavac može raskinuti ugovor o radu zaposlenom pod navedenim okolnostima utvrđenim u pod stavu 1.1 i 1.2, ako je neprikladno za poslodavca za prenos zaposlenog u drugi posao, trenirati ili kvalifikovati njega za obavljanje posao ili neki drugi posao;
1.4. poslodavac može da raskida ugovor o radu zaposlenom u traženom periodu najave prekida u:
1.4.1. težim slučajevima lošeg ponašanja zaposlenog; i
1.4.2. zbog ne zadovoljavajućeg ispunjavanja radnog obaveza;
1.5. poslodavac mora obavestiti zaposlenog o njegovom/njenom udaljenju odmah po nastupanju slučaja koji dovodi do udaljenja, ili u momentu kada je poslodavac saznao za taj slučaj;
1.6. poslodavac može da raskine ugovor o radu zaposlenom bez prethodnog predviđenog upozorenja otkaza, tada kad:
1.6.1. zaposleni je kriv za ponavljanje lošeg neozbiljnog ponašanja ili kršenja obaveza;
1.6.2. performansa zaposlenog je nezadovoljna i pored pismenog upozorenja.
2. Poslodavac može raskinuti ugovor o radu prema pod stavu 1.6. stava 1. ovog člana, samo ako je zaposleni primio opis u pismenoj formi o nezadovoljavajuća performansi, na neodređenom vremenskom periodu, u kojem zaposleni treba unaprediti sopstvenu performansu kao i jednu izjavu da učinak za njegovo poboljšanje će rezultirati sa otkazom sa posla bez ikakvog daljeg obaveštenja u pismenoj formi.
[...]

Član 71.
[Obaveštenje o raskidu ugovora o radu]

1. Poslodavac može raskinuti ugovor o radu na neodređeno vreme na osnovu člana 70 u sledećim vremenskim intervalima otkaza/najavljivanja:
1.1. od šest (6) meseci do dve (2) godine zaposlenja, trideset (30) kalendarskih dana;

1.2. od dve (2) do deset (10) godine zaposlenja, četrdeset i pet (45) kalendarskih dana;
1.3. preko deset (10) godine zaposlenja, šezdeset (60) kalendarskih dana.

2. Poslodavac ima pravo da raskine Ugovor o radu na ograničeno vreme uz obaveštenje od trideset (30) kalendarskih dana, Poslodavac koji ne namerava obnoviti ugovor za određeni period treba da informiše zaposlenog najmanje trideset (30) dana pre isteka ugovora. Neuspeh da nastupa na ovaj način će dati zaposlenom pravo da produži za dodatnih trideset (30) kalendarskih dana uz isplatu pune plate.

Sporazum o javno privatnom partnerstvu o poslovanju i proširenju Međunarodnog aerodroma Priština

9.18 [Završetak osoblja]

"Privatni partner može da prekine zaposlenje ili neko drugo angažovanje bilo kojeg zaposlenog u MAP (i) u bilo koje vreme za pitanja koja su povezana sa zakonom, pravilima, administrativnim uredbama i dekretima (ii) po zajedničkom sporazumu ili (iii) bez ograničenja nakon treće (3) godišnjice od dana stupanja na snagu".

Prihvatljivost zahteva

44. Sud prvo razmatra da li je zahtev ispunio uslove prihvatljivosti, propisane Ustavom, dalje utvrđene Zakonom i predviđene Poslovnikom.

45. U tom smislu, Sud se poziva na stavove 1 i 7 člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, koji propisuju:

"1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.

[...]

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom".

46. Sud se takođe poziva i na stav 4 člana 21. [Opšta načela] Ustava, koji propisuje:

"4. Ustavom utvrđena prava i osnovne slobode važe i za pravna lica, onoliko koliko su izvodljiva".

47. U tom smislu, Sud primećuje da podnosilac zahteva (kao pravno lice) ima pravo da podnese ustavnu žalbu, pozivajući se na navodne povrede njegovih osnovnih prava i sloboda, koje važe za pojedince i pravna lica (vidi slučaj Ustavnog suda br. KI41/09, podnosilac zahteva: *Univerzitet AAB-RIINVEST L.L.C.*, rešenje o neprihvatljivosti od 3. februara 2010. godine, st. 14).

48. Sud u nastavku razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti kao što je propisano u Zakonu. U tom smislu, Sud se poziva na član 47. [Individualni zahtevi], član 48. [Tačnost podneska] i član 49. [Rokovi] Zakona, koji propisuju:

Član 47.
[Individualni zahtevi]

"1. Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagarantovana prava i slobode krši neki javni organ.

2. Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva".

Član 48.
[Tačnost podneska]

"Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori".

Član 49.
[Rokovi]

"Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku. [...]."

49. Što se tiče ispunjenja ovih uslova, Sud utvrđuje da je podnosilac zahteva ovlašćena strana koja osporava akt javnog organa, nakon što je iscrpeo sva pravna sredstva. Podnosilac zahteva je takođe naglasio prava i slobode za koja tvrdi da su mu povređena osporenom odlukom, u skladu sa uslovima propisanim članom 48. Zakona i podneo je svoj zahtev u skladu sa rokom koji je propisan u članu 49. Zakona.

50. Međutim, Sud treba dalje da oceni da li su ispunjeni uslovi prihvatljivosti zahteva, predviđeni u pravilu 39 [Kriterijum o prihvatljivosti] Poslovnika, uključujući i uslov da zahtev ne bude očigledno neosnovan. Naime, pravilo 39 (2) Poslovnika, propisuje:

"(2) Sud može smatrati zahtev neprihvatljivim, ako je zahtev očigledno neosnovan, jer podnosilac nije dovoljno dokazao i potkrepio tvrdnju".

51. Sud najpre primećuje da podnosilac zahteva tvrdi da mu je povređeno pravo na pravično i nepristrasno suđenje zagarantovano članom 31. Ustava i članom 6. EKLJP, zbog toga što odluke redovnih sudova nisu obrazložene u dovoljnoj meri, dok povrede ostalih prava koja su zagarantovana Ustavom i EKLJP, podnosilac zahteva navodi kao posledicu povrede prava na pravično i nepristrasno suđenje.

52. Suština navoda podnosioca zahteva je da Vrhovni sud nije dovoljno obrazložio svoju presudu i da je pogrešno protumačio član 10.5 Zakona o radu (br. 03/L-212), zbog toga što, prema navodima podnosioca zahteva, zaposleni nisu imali 10 (deset) godina neprekidnog rada kod podnosioca. Dalje, podnosilac zahteva je ovo argumentovao oslanjajući se na član 9.18 SJPP-a, prema kojem on preuzima obavezu da zadrži radnike na poslu u roku od 3 (tri) godine. Podnosilac zahteva, takođe, navodi povredu njegovog ustavnog prava na delotvorna pravna sredstva, kao posledicu nedostatka obrazloženja osporene odluke.

53. S tim u vezi, Sud primećuje da podnosilac zahteva tvrdi da su redovni sudovi pogrešno protumačili zakon kada su se pozvali na radni staž radnice, navodeći da je sud u predmetnom slučaju morao uzeti u obzir da se radi o dva različita poslodavca (misleći na Međunarodni aerodrom "Adem Jashari", pre i posle potpisivanja SJPP-a) i naglašavajući da radnica nije imala više od 10 (deset) godina rada kod podnosioca zahteva.

54. Što se tiče ovih navoda podnosioca zahteva, Sud prvo ukazuje na to da je Vrhovni sud prilikom razmatranja zahteva za reviziju podnosioca obrazložio da *"tužiteljka na istom radnom mestu radi više od 10 godina i da se njen ugovor o radu smatra, u smislu člana 10.5 Zakona o radu, kao ugovor za jedan neograničeni vremenski period, tako da je istoj bilo moguće da se prekine radni odnos samo pod uslovima predviđenim članom 70 navedenog zakona a nikako na osnovu člana 67.1 i 3 ovog zakona, gde se kaže da se: Ugovor o radu prema sili zakona se prekida nakon isteka vremena trajanja ugovora"*.

55. Što se tiče navoda podnosioca zahteva o primenljivosti člana 9.18 SJPP-a, Vrhovni sud je obrazložio da se *"U ovoj odredbi ovog sporazuma [...] predviđa da privatni partner (ovde tuženi), može da okonča zaposlenje ili neko drugo angažovanje bilo kog radnika MAP u svako vreme za stvari koje su u vezi sa zakonima, pravilima i upravnim pravilnicima i ukazima primenjeni prema zajedničkom sporazumu i bez ograničenja nakon treće godišnjice stupanja na snagu ovog sporazuma. Iz ove odredbe proizilazi da se ne predviđa raskid sličnih ugovora o radu kao u slučaju tužiteljke, u suprotnosti sa postojećim zakonima na Kosovu"*.

56. U svetlu ovih argumenata Vrhovnog suda, Sud utvrđuje da su svi argumenti podnosioca zahteva, koji su bili važni za rešavanje njegovog spora, pravilno izneti i razmotreni od strane redovnih sudova. Shodno tome, Sud utvrđuje da su postupci pred redovnim sudovima, gledano u celini, bili pravični (vidi, slučaj Ustavnog suda KI128/18, podnosilac zahteva *Limak Kosovo International Airport J. S. C. "Adem Jashari"*, rešenje o neprihvatljivosti od 27. maja 2019. godine, KI129/18, podnosilac zahteva *Limak Kosovo International Airport J. S. C. "Adem Jashari,* rešenje o neprihvatljivosti od 20. juna 2019. godine, KI130/18, podnosilac zahteva *Limak Kosovo International Airport J. S. C. "Adem Jashari,* rešenje o neprihvatljivosti od 20. juna 2019. godine).

57. Sud primećuje da se podnosilac zahteva poziva na presudu KI138/15 Ustavnog suda i navodi: *"primena materijalnog prava koja bi mogla da bude činjenica, je odlučujuća za donošenje presude tog suda, ali da Vrhovni sud uopšte nije*

razmotrio ovu stvar, samo je ustanovio da su sudovi nižih instanci na pravičan način primenili odredbe materijalnog prava".

58. Što se tiče ovog navoda podnosioca zahteva, Sud podseća da se pomenuti slučaj razlikuje od slučaja koji se nalazi pred nama, iz sledećih razloga: (i) pitanje disciplinskog postupka protiv zaposlenog kod podnosioca zahteva je u tom slučaju razmotreno na drugačiji način od strane redovnih sudova; (ii) nije bio jasan pravni osnov po kojem je sproveden disciplinski postupak; (iii) bilo je kontradiktornih elemenata u odlukama nižestepenih sudova. Pored toga, Apelacioni sud je primenio i koristio za obrazloženje Administrativno uputstvo, koje je proizašlo iz Uredbe o civilnoj službi, a ne iz Zakona o radu. Ovaj argument, iako je pokrenut od strane podnosioca u tom slučaju, nije razmotren od strane Vrhovnog suda (vidi slučaj Ustavnog suda KI138/15, *Sharr Beteiligungs GmbH,* presuda od 4. septembra 2017. godine).

59. U svetlu gornjih razmatranja, Suda naglašava svoj opšti stav da u načelu nije njegova dužnost da se bavi greškama u činjenicama ili zakonu navodno počinjenim od strane redovnih sudova prilikom ocene dokaza ili primene zakona (zakonitost), osim i u meri u kojoj su mogle povrediti prava i slobode zaštićene Ustavom (ustavnost). Uloga je redovnih sudova da tumače i primenjuju relevantna pravila procesnog i materijalnog prava (vidi, *mutatis mutandis,* presudu ESLJP-a od 21. januara 1999. godine, *Garcia Ruiz protiv Španije,* br. 30544/96, st. 28).

60. Potpuno utvrđivanje činjeničnog stanja i pravilna primena zakona predstavljaju primarnu dužnost i u okviru su nadležnosti redovnih sudova (pitanje zakonitosti). Stoga, Ustavni sud ne može da postupa kao "sud četvrtog stepena" (vidi, *mutatis mutandis,* slučaj Ustavnog suda KI86/11, podnosilac zahteva *Milaim Berisha*, rešenje o neprihvatljivosti od 5. aprila 2012. godine).

61. Shodno tome, Sud utvrđuje da pravo podnosioca zahteva na pravično i nepristrasno suđenje nije povređeno odlukama javnih organa.

62. Sud podseća da sama činjenica da se podnosioci zahteva ne slažu sa ishodom odluka Vrhovnog suda (i nižestepenih sudova) nije dovoljna da se izgradi argumentovana tvrdnja o ustavnoj povredi. Kada se tvrde takve povrede Ustava, podnosioci zahteva moraju obezbediti obrazložene navode i ubedljive argumente (vidi, *mutatis mutandis*, slučaj Ustavnog suda KI136/14, *Abdullah Bajqinca,* rešenje o neprihvatljivosti od 10. februara 2015. godine, stav 33).

63. Kao rezime, Sud smatra da podnosilac zahteva nije predočio ubedljive dokaze, činjenice i argumente koji dokazuju da su postupci pred redovnim sudovima doveli do povrede njegovih prava zagarantovanih Ustavom, odnosno članovima 24, 31, 32. i 46. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP.

64. Shodno tome, zahtev je očigledno neosnovan na ustavnim osnovama i mora se proglasiti neprihvatljivim u skladu sa pravilom 39 (2) Poslovnika.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7 Ustava, članom 20. Zakona i pravilom 39 (2) i 59 (b) Poslovnika, dana 6. novembra 2019. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;

II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;

III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu, u skladu sa članom 20.4 Zakona;

IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac **Predsednica Ustavnog suda**

Bekim Sejdiu Arta Rama-Hajrizi